

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/990

af 10. april 2018

om ændring af og supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1131 for så vidt angår simple, transparente og standardiserede (STS) securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver (ABCP'er), krav til aktiver, der modtages som led i omvendte genkøbsaftaler, og kreditkvalitetsvurderingsmetoder

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 4, artikel 15, stk. 7, og artikel 22, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1131 giver pengemarkedsforeninger mulighed for at investere i securitiseringer eller gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver (i det følgende benævnt »ABCP'er«). Der findes et særligt incitament til at investere i simple, transparente og standardiserede (STS) securitiseringer eller ABCP'er. Eftersom Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 ⁽²⁾ allerede indeholder krav til STS-securitiseringer og STS-ABCP'er, er det nødvendigt at ændre forordning (EU) 2017/1131, således at der kan krydshenvises til de bestemmelser i forordning (EU) 2017/2402, der indeholder disse krav.
- (2) Omvendte genkøbsaftaler gør det muligt for pengemarkedsforeninger at gennemføre deres investeringsstrategi og mål i henhold til bestemmelserne i forordning (EU) 2017/1131. I henhold til nævnte forordning skal modparten i en omvendt genkøbsaftale være kreditværdig, og aktiver, der er modtaget som sikkerhedsstillelse, skal være tilstrækkelig likvide og af så høj kvalitet, at pengemarkedsforeninger kan nå deres mål og opfylde deres forpligtelser, hvis det skulle blive nødvendigt at realisere disse aktiver. Standardaftaler, der anvendes til omvendte genkøbsaftaler, kan bidrage til målet om at styre modpartsrisiko. Dog kan visse bestemmelser gøre de aktiver, der ligger til grund for omvendte genkøbsaftaler, utilgængelige for forvaltere af pengemarkedsforeninger og dermed illikvide. Det er derfor nødvendigt at sikre, at aktiverne er tilgængelige for forvaltere af pengemarkedsforeninger i tilfælde af misligholdelse eller i tilfælde af opsigelse før tid af omvendte genkøbsaftaler, og at modparten ikke begrænser salget af aktiverne ved at kræve forudgående varsel eller godkendelse.
- (3) Forvaltere af pengemarkedsforeninger bør ikke være forpligtet til at anvende en særlig justering af værdien af et aktiv (haircut), hvis modparten i en omvendt genkøbsaftale er underkastet tilsynsregler i henhold til EU-retten. For at sikre, at sikkerhedsstillelsen i forbindelse med omvendte genkøbsaftaler er af høj kvalitet, skal forvaltere af

⁽¹⁾ EUT L 169 af 30.6.2017, s. 8.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).

pengemarkedsforeninger anvende yderligere krav, hvis modparten i en aftale ikke er reguleret i henhold til EU-retten eller ikke er anerkendt som ækvivalent. For at sikre konsistens i EU-retten bør minimumskravene til haircuts være de samme som de tilsvarende krav i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁽¹⁾.

- (4) Forvaltere af pengemarkedsforeninger bør kunne anvende et større haircut end det minimum, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis de finder det nødvendigt at sikre, at den sikkerhedsstillelse, der er modtaget som led i omvendte genkøbsaftaler, er tilstrækkelig likvid, hvis markedsbetingelserne kræver det. De bør også overvåge og revidere størrelsen af det haircut, der kræves for at sikre et passende likviditetsniveau, navnlig når størrelsen af det haircut, der er fastsat i artikel 224, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 revideres, eller restløbetiden for aktiver eller andre faktorer i relation til modpartens levedygtighed har ændret sig.
- (5) De kreditkvalitetsvurderingsmetoder, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, bør være forsigtige nok til at sikre, at alle kvalitative og kvantitative kriterier til støtte for kreditkvalitetsvurderinger er pålidelige og hensigtsmæssige til korrekt vurdering af kreditkvaliteten af investerbare instrumenter. Derudover bør det sikres, at de makro- og mikroøkonomiske faktorer, som forvaltere af pengemarkedsforeninger tager hensyn til i en kreditkvalitetsvurdering, er relevante for bedømmelse af kreditkvaliteten af en emittent eller et investerbart instrument.
- (6) For at sikre, at de instrumenter, som forvaltere af pengemarkedsforeninger har til hensigt at investere i, er af tilstrækkelig god kvalitet, bør disse forvaltere foretage en kreditkvalitetsvurdering, hver gang de har til hensigt at foretage en investering. For at undgå omgåelse af kravet i forordning (EU) 2017/1131 om, at forvaltere af pengemarkedsforeninger kun må investere i instrumenter, der har fået en positiv kreditkvalitetsvurdering, bør forvaltere af pengemarkedsforeninger som led i kreditkvalitetsvurderingsmetoden klart fastsætte kriterierne for en positiv vurdering af instrumenter, som er investerbare for pengemarkedsforeninger, inden de foretager den faktiske kreditkvalitetsvurdering.
- (7) Den metode og de kriterier, der anvendes til kreditkvalitetsvurderinger, bør være ensartede, medmindre der er en objektiv grund til at afvige fra denne metode eller disse kriterier. Der bør udvikles kriterier og metoder, der kan anvendes gentagne gange, og ikke kun til en bestemt sag på et bestemt tidspunkt. Den ensartede brug af kriterierne og metoden bør gøre det lettere at overvåge kreditkvalitetsvurderingen.
- (8) For at sikre korrekt kvantificering af emittentens kreditrisiko og den relative risiko for misligholdelse fra emittentens eller instrumentet side, jf. artikel 20, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2017/1131, bør forvaltere af pengemarkedsforeninger anvende de relevante kvantitative kriterier, der er tilgængelige på markedet. Dog bør de ikke forhindres i at anvende supplerende faktorer, hvis det er relevant.
- (9) Kreditkvalitetsvurderingen af emittenten er en af de vigtigste vurderinger, da den udgør det første lag i garantien for aktivers kvalitet. Forvaltere af pengemarkedsforeninger bør derfor så vidt muligt tage hensyn til alle de faktorer, der er relevante for en vurdering af de kvalitative og kvantitative kreditrisikokriterier for en emittent af et instrument.
- (10) Under særlige omstændigheder, navnlig under pressede markedsforshold, bør forvaltere af pengemarkedsforeninger kunne træffe investeringsbeslutninger, der tilsidesætter resultatet af en kreditkvalitetsvurdering, hvis sådanne investeringsbeslutninger er i investorerens interesse, og forudsat at disse beslutninger er begrundede og behørigt dokumenterede.
- (11) Da instrumenternes kvalitet kan variere over tid, bør kreditkvalitetsvurderingen ikke være en engangsrisikovurdering, men bør snarere foretages løbende. Den bør desuden revideres, navnlig hvis der er sket en væsentlig ændring, som omhandlet i artikel 19, stk. 4, litra d), i forordning (EU) 2017/1131, i det makro- og mikroøkonomiske miljø, der kan påvirke den eksisterende kreditkvalitetsvurdering af instrumentet.
- (12) Forvaltere af pengemarkedsforeninger bør ikke mekanisk forlade sig for meget på eksterne kreditvurderinger. Et kreditvurderingsbureaus nedjustering af kreditvurderingen eller vurderingsforventningen for en emittent eller et instrument bør derfor kun betragtes som en væsentlig ændring, hvis den er blevet vurderet og vejlet op mod andre kriterier. Derfor bør forvaltere fortsat være forpligtet til at foretage deres egen vurdering, også selv om der finder en sådan nedjustering sted.
- (13) Sikkerhedsstillelsen i forbindelse med omvendte genkøbsaftaler bør være af høj kvalitet og ikke vise en høj grad af korrelation med modpartens resultater. Kreditkvalitetsvurderingen bør derfor være positiv. Da der ikke er nogen grund til at sondre mellem de vurderinger, som forvaltere af pengemarkedsforeninger foretager, når de investerer direkte i investerbare aktiver, og den vurdering, de foretager, når de modtager et aktiv som sikkerhed, bør kreditkvalitetsvurderingen i begge tilfælde være baseret på de samme kriterier.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1)

- (14) Ved forordning (EU) 2017/1131 tillægges Kommissionen tre beføjelser til at præcisere og ændre visse bestemmelser i nævnte forordning. Disse beføjelser forfølger samme mål om at sikre, at pengemarkedsforeninger investerer i investerbare aktiver. For at sikre konsekvens og sammenhæng i disse krav og give de personer, som er underlagt kravene, et overblik over og et enkelt adgangspunkt til dem, bør disse krav samles i en enkelt forordning.
- (15) Denne delegerede forordning bør anvendes fra samme dato som forordning (EU) 2017/1131 for at sikre, at alle gældende regler og krav til pengemarkedsforeninger anvendes fra samme dato. Den ændrede bestemmelse, der krydshenviser til kriterierne for STS-securitiseringer og STS-ABCP'er, bør anvendes fra samme dato som forordning (EU) 2017/2402 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

KRITERIER FOR OPRETTELSE AF STS-SECURITISERING ELLER STS-ABCP

(artikel 15, stk. 7, i forordning (EU) 2017/1131)

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2017/1131

Artikel 11, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1131 affattes således:

- »c) en simpel, transparent og standardiseret (STS) securitisering i overensstemmelse med de kriterier og betingelser, der er fastsat i artikel 20, 21 og 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 (*), eller et STS-ABCP i overensstemmelse med de kriterier og betingelser, der er fastsat i artikel 24, 25 og 26 i nævnte forordning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).«

KAPITEL 2

KVANTITATIVE OG KVALITATIVE KREDITKVALITETSKRAV TIL AKTIVER, DER MODTAGES SOM LED I OMVENDTE GENKØBSAFTALER

(artikel 15, stk. 7, i forordning (EU) 2017/1131)

Artikel 2

Kvantitative og kvalitative likviditetskrav til aktiver, jf. artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) 2017/1131

1. Omvendte genkøbsaftaler som omhandlet i artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) 2017/1131 skal opfylde fastlagte markedsstandarder, og deres vilkår og betingelser skal gøre det muligt for forvaltere af pengemarkedsforeninger at håndhæve deres rettigheder fuldt ud i tilfælde af modpartens misligholdelse af sådanne aftaler eller deres opsigelse før tid og give forvaltere af pengemarkedsforeninger ubegrænset ret til at sælge alle aktiver, der er modtaget som sikkerhed.
2. De aktiver, der er omhandlet i artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) 2017/1131, skal være underlagt et haircut, som svarer til de volatilitetsjusteringer, der er anført i tabel 1 og 2 i artikel 224, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 for en given restløbetid, for så vidt angår en 5-dages likvidationsperiode og den højeste vurdering med hensyn til kreditkvalitetstrin.
3. Om nødvendigt anvender forvaltere af pengemarkedsforeninger et yderligere haircut ud over det, der er omhandlet i stk. 2. Til vurdering af, om det er nødvendigt med et sådant yderligere haircut, tager de hensyn til alle følgende faktorer:
 - a) kreditkvalitetsvurderingen af modparten i den omvendte genkøbsaftale
 - b) marginrisikoperiode som defineret i artikel 272, nr. 9), i forordning (EU) nr. 575/2013

- c) kreditkvalitetsvurderingen af emittenten eller af de aktiver, der anvendes som sikkerhedsstillelse
- d) restløbetiden for de aktiver, der anvendes som sikkerhedsstillelse
- e) prisvolatiliteten for de aktiver, der anvendes som sikkerhedsstillelse.

4. Med henblik på stk. 3 indfører forvaltere af pengemarkedsforeninger en klar haircutpolitik, der er tilpasset hvert aktiv, jf. artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) 2017/1131, der er modtaget som sikkerhedsstillelse. Denne politik skal dokumenteres og kunne underbygge enhver beslutning om at anvende et specifikt haircut på værdien af et aktiv.

5. Forvaltere af pengemarkedsforeninger revurderer jævnligt de haircuts, der er omhandlet i stk. 2, under hensyntagen til ændringer i restløbetiden for de aktiver, der anvendes som sikkerhedsstillelse. De revurderer desuden det yderligere haircut, der er omhandlet i stk. 3, hvis de i nævnte stykke omhandlede faktorer ændrer sig.

6. Stk. 1-5 finder ikke anvendelse, hvis modparten i den omvendte genkøbsaftale, er en af følgende:

- a) et kreditinstitut under tilsyn i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾ eller et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, forudsat at tilsyns- og reguleringskravene svarer til dem, der anvendes i Unionen
- b) et investeringsselskab under tilsyn i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽²⁾ eller et investeringsselskab i et tredjeland, forudsat at tilsyns- og reguleringskravene svarer til dem, der anvendes i Unionen
- c) et forsikringsselskab under tilsyn i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽³⁾ eller et forsikringsselskab i et tredjeland, forudsat at tilsyns- og reguleringskravene svarer til dem, der anvendes i Unionen
- d) en central modpart, der er meddelt tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽⁴⁾
- e) Den Europæiske Centralbank
- f) en national centralbank
- g) en centralbank i et tredjeland, forudsat at de tilsyns- og reguleringskrav, der anvendes i det pågældende land, er blevet anerkendt som svarende til dem, der anvendes i Unionen, i overensstemmelse med artikel 114, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013.

KAPITEL 3

KRITERIER FOR KREDITKVALITETSVURDERING

(artikel 22 i forordning (EU) 2017/1131)

Artikel 3

Kriterier for validering af de interne kreditkvalitetsvurderingsmetoder, jf. artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1131

1. Forvaltere af pengemarkedsforeninger validerer de kreditkvalitetsvurderingsmetoder, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1131, hvis de opfylder alle følgende kriterier:
- a) De interne kreditkvalitetsvurderingsmetoder anvendes på en systematisk måde i forbindelse med forskellige udstedere og instrumenter.
 - b) De interne kreditkvalitetsvurderingsmetoder støttes af et tilstrækkeligt antal relevante kvalitative og kvantitative kriterier.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

- c) De interne kreditkvalitetsvurderingsmetoders kvalitative og kvantitative input er pålidelige, idet der anvendes passende datastikprøvestørrelser.
 - d) Tidligere interne kreditkvalitetsvurderinger, der er udarbejdet ved hjælp af interne kreditkvalitetsvurderingsmetoder, er blevet behørigt gennemgået af forvalterne af pengemarkedsforeningerne for at afgøre, om kreditkvalitetsvurderingsmetoderne er en egnet indikator for kreditkvalitet.
 - e) De interne kreditkvalitetsvurderingsmetoder indeholder kontroller og processer vedrørende deres udvikling og dertil knyttede godkendelser, der giver mulighed for passende efterprøvelse.
 - f) De interne kreditkvalitetsvurderingsmetoder tager højde for alle faktorer, der af forvaltere af pengemarkedsforeninger anses for at være relevante ved vurderingen af en emittents eller et instruments kreditkvalitet.
 - g) De interne kreditkvalitetsvurderingsmetoder anvender systematisk vigtige udgangshypoteser og understøttende kriterier vedrørende kreditkvalitet ved udarbejdelsen af alle kreditkvalitetsvurderinger, medmindre der er en objektiv grund til at afvige fra dette krav.
 - h) De interne kreditkvalitetsvurderingsmetoder indeholder procedurer til sikring af, at de kriterier, der er omhandlet i litra b), c) og g), og som støtter de relevante faktorer i de interne kreditkvalitetsvurderingsmetoder, er af pålidelig kvalitet og relevante for den emittent eller det instrument, der vurderes.
2. Som led i processen med validering af de interne kreditkvalitetsvurderingsmetoder vurderer forvaltere af pengemarkedsforeninger metodernes følsomhed over for ændringer i de underliggende udgangshypoteser og kriterier vedrørende kreditkvalitet.
3. Forvaltere af pengemarkedsforeninger indfører procedurer, der sikrer, at eventuelle uregelmæssigheder eller mangler, der findes ved den bageftertestning, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1131, identificeres og behandles korrekt.
4. De interne kreditkvalitetsvurderingsmetoder, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1131, skal:
- a) fortsat anvendes, medmindre der er objektive grunde til at konkludere, at de interne kreditkvalitetsvurderingsmetoder skal ændres eller bringes til ophør
 - b) give mulighed for straks at tage højde for resultater af igangværende overvågning eller kontrol, særlig hvis ændringer i strukturelle makroøkonomiske forhold eller finansmarkedsforhold potentielt ville have indflydelse på kreditvurderinger udarbejdet ved hjælp af disse kreditkvalitetsvurderingsmetoder
 - c) gøre det muligt at sammenligne tidligere interne kreditkvalitetsvurderinger.
5. Den interne kreditvurderingsmetode, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1131, skal omgående forbedres, hvis enhver gennemgang, herunder validering, viser, at den ikke er hensigtsmæssigt med hensyn til at sikre systematisk kreditkvalitetsvurdering.
6. Den interne kreditkvalitetsvurderingsprocedure skal på forhånd angive de situationer, hvor den interne kreditkvalitetsvurdering anses for at være positiv.

Artikel 4

Kriterier for kvantificering af kreditrisiko og den relative risiko for misligholdelse fra emittentens eller instrumentets side, jf. artikel 20, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2017/1131

1. Kriterierne for kvantificering af en emittents kreditrisiko og den relative risiko for misligholdelse fra emittentens eller instrumentets side, jf. artikel 20, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2017/1131, er følgende:
 - a) oplysninger om prisfastsættelse af obligationer, herunder creditspænd og prisfastsættelsen af sammenlignelige fastforrentede værdipapirer og relaterede værdipapirer
 - b) prisfastsættelse af pengemarkedsinstrumenter vedrørende emittenten, instrumentet eller industrisektoren
 - c) oplysninger om prisfastsættelse af credit default swap, herunder credit default swap spreads for sammenlignelige instrumenter
 - d) misligholdelsesstatistikker vedrørende emittenten, instrumentet eller industrisektoren

- e) finansielle indeks vedrørende emittentens eller instrumentets geografiske placering, industrisektor eller aktivklasse
 - f) finansielle oplysninger vedrørende emittenten, herunder rentabilitetsgrad, rentedækningsgrad, gearingsparametre og prisfastsættelsen af nye emissioner, herunder eksistensen af flere efterstillede værdipapirer.
2. Om nødvendigt og relevant skal forvaltere af pengemarkedsforeninger anvende yderligere kriterier ud over dem, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 5

Kriterier for fastsættelse af kvalitative indikatorer om emittenten af instrumentet, jf. artikel 20, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2017/1131

1. Kriterierne for fastsættelse af kvalitative indikatorer om emittenten af instrumentet, jf. artikel 20, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2017/1131, er følgende:
- a) en analyse af underliggende aktiver, der for så vidt angår eksponering for securitisering skal omfatte emittentens kreditrisiko og kreditrisikoen ved de underliggende aktiver
 - b) en analyse af strukturelle aspekter af relevante instrumenter udstedt af en emittent, der for så vidt angår strukturerede finansielle instrumenter skal omfatte en analyse af den iboende operative risiko og modpartsrisikoen i det strukturerede finansielle instrument
 - c) en analyse af det eller de relevante markeder, herunder volumen og likviditet på disse markeder
 - d) en landeanalyse, herunder omfanget af eksplicite forpligtelser og eventalforpligtelser og størrelsen af valutareserver i forhold til valutaforpligtelser
 - e) en analyse af governancerisiko vedrørende emittenten, herunder svig, bøder for udvist adfærd, retstvister, finansielle tilpasninger, ekstraordinære poster, udskiftning i ledelsen, låntagerkoncentration og revisionskvalitet
 - f) værdipapirrelateret undersøgelse af udstederen eller markedssektoren
 - g) hvis det er relevant, en analyse af de kreditvurderinger eller den vurderingsforventning, som er tildelt emittenten af et instrument af et kreditvurderingsbureau, der er registreret hos ESMA og udvalgt af forvalteren af en pengemarkedsforening og egnet til pengemarkedsforeningens specifikke investeringsportefølje.
2. Om nødvendigt og relevant skal forvaltere af pengemarkedsforeninger anvende yderligere kriterier ud over dem, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 6

Kriteriet for fastsættelse af kvalitative kreditrisikoindikatorer i forbindelse med emittenten af instrumentet, jf. artikel 20, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2017/1131

- Så vidt det er muligt, skal forvaltere af pengemarkedsforeninger vurdere følgende kvalitative kreditrisikokriterier for en emittent af et instrument:
- a) emittentens eller, hvor det er relevant, garantistillerens finansielle situation
 - b) emittentens eller, hvor det er relevant, garantistillerens likvidetskilder
 - c) emittentens muligheder for at reagere på fremtidige hændelser, der berører hele markedet, eller som er specifikke for emittenten, herunder evnen til at tilbagebetale gæld i en yderst ugunstig situation
 - d) styrken af emittentens branche inden for økonomien i forhold til de økonomiske tendenser og emittentens konkurrencesituation i dens branche.

Artikel 7

Tilsidesættelser

1. Forvaltere af pengemarkedsforeninger kan kun tilsidesætte resultatet af en intern kreditkvalitetsvurderingsmetode under ekstraordinære omstændigheder, bl.a. under pressede markedsforhold, og hvis der er en objektiv begrundelse herfor. Forvaltere af pengemarkedsforeninger, som tilsidesætter resultatet af en intern kreditkvalitetsvurderingsmetode, skal dokumentere denne beslutning.
2. Som en del af den dokumentation, der er omhandlet i stk. 1, skal forvaltere af pengemarkedsforeninger klart angive, hvilken person der er ansvarlig for beslutningen, samt den objektive begrundelse for at træffe denne beslutning.

Artikel 8

Væsentlig ændring, jf. artikel 19, stk. 4, litra d), i forordning (EU) 2017/1131

1. Der sker en væsentlig ændring som omhandlet i artikel 19, stk. 4, litra d), i forordning (EU) 2017/1131, når:

a) der sker en væsentlig ændring med hensyn til et af følgende forhold:

- i) oplysninger om prisfastsættelse af obligationer, herunder kreditspænd og prisfastsættelsen af sammenlignelige fastforrentede værdipapirer og relaterede værdipapirer
- ii) oplysninger om prisfastsættelse af credit default swap, herunder credit default swap spreads for sammenlignelige instrumenter
- iii) misligholdelsesstatistikker vedrørende emittenten eller instrumentet
- iv) finansielle indeks vedrørende emittentens eller instrumentets geografiske placering, industrisektor eller aktivklasse
- v) analyse af de underliggende aktiver, især for strukturerede instrumenter
- vi) analyse af det eller de relevante markeder, herunder deres volumen og likviditet
- vii) analyse af de strukturelle aspekter af de relevante instrumenter
- viii) værdipapirrelateret undersøgelse
- ix) emittentens finansielle situation
- x) emittentens likvidetskilder
- xi) emittentens muligheder for at reagere på fremtidige hændelser, der berører hele markedet, eller som er specifikke for emittenten, herunder evnen til at tilbagebetale gæld i en yderst ugunstig situation
- xii) styrken af emittentens industri inden for økonomien i forhold til de økonomiske tendenser og emittentens konkurrencesituation i dens industri
- xiii) analyse af kreditvurderingerne eller vurderingsforventningen, som er tildelt emittenten eller instrumentet af et eller flere kreditvurderingsbureauer, der er udvalgt af forvalteren af pengemarkedsforeningen som egnet til pengemarkedsforeningens specifikke investeringsportefølje

b) et pengemarkedsinstrument, en securitisering eller et ABCP nedjusteres til under de to højeste grader af kortfristet kreditværdighed af et kreditvurderingsbureau, som er reguleret og certificeret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 ⁽¹⁾.

2. Forvaltere af pengemarkedsforeninger vurderer en væsentlig ændring i de kriterier, der er omhandlet i stk. 1, litra a), ved at tage hensyn til risikofaktorer og resultaterne af de stresstestscenarier, der er omhandlet i artikel 28 i forordning (EU) 2017/1131.

3. Med henblik på stk. 1, litra b), udfører forvaltere af pengemarkedsforeninger en intern procedure for udvælgelse af kreditvurderingsbureauer, som er egnet til den pågældende pengemarkedsforenings specifikke investeringsportefølje, samt for fastlæggelse af, hvor hyppigt pengemarkedsforeningen skal overvåge disse bureauers kreditvurderinger.

4. Forvaltere af pengemarkedsforeninger tager hensyn til en nedjustering som omhandlet i stk. 1, litra b), og foretager derefter deres egen vurdering i henhold til deres interne kreditkvalitetsvurderingsmetode.

5. Revisionen af den interne kreditkvalitetsvurderingsmetode udgør en væsentlig ændring som omhandlet i artikel 19, stk. 4, litra d), i forordning (EU) 2017/1131, undtagen hvis forvaltere af pengemarkedsforeninger kan dokumentere, at ændringen ikke er væsentlig.

Artikel 9

Kvantitative og kvalitative kreditkvalitetskrav til aktiver, jf. artikel 15, stk. 6, litra a), i forordning (EU) 2017/1131

Forvaltere af pengemarkedsforeninger anvender artikel 3-8 i nærværende forordning, når de vurderer kreditkvaliteten af likvide værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, jf. artikel 15, stk. 6, litra a), i forordning (EU) 2017/1131.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendes fra den 21. juli 2018 med undtagelse af artikel 1, som anvendes fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. april 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand
